

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Tertia est eorum, qui non solumm personam exnaturis compositam negant, sed etiam ali quem hominem, vel aliquam substantiam ibi ex anima & carne compositam diffitentur, & sic duo illa scilicet carnem & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Cap. 17 in
principio.

Substantia & diuinitatis & humanitatis vnus aut
idē est Deus, Dei & hominis filius Iesus Christus
vt verus Deus, ita etiam homo verus. Idē etiam
in libr. 13. de Trinit. Sic Deo coniungi potuit hu
mana natura, vt ex duabus substantiis fieret vna
sona. Ac per hoc iam est ex tribus, Deo, anima, &
carne. His aliisque pluribus auctoritatibus se mu
niant, qui dicunt personam Christi compositam,
esse vel factam siue cōstantem ex duabus naturis,
siue ex tribus substantiis.

Tertia aliorum sententia.

Sunt etiam alii, qui incarnatione verbi non so
lum personā ex naturis compositam negant, verū
etiam hominem aliquē siue etiā aliquam substā
tiam ibi ex anima & carne compositā vel factā dif
ferentur. Sed sic illa duo, scilicet, animam & carnē
verbi personę vel naturę vnita esse aiunt, vt non
ex illis duobus vel tribus, aliqua natura vel perso
na fieret siue componeretur, sed illis duobus velut
indumēto verbum Dei vestiretur, vt mortalium
oculis cōgruēter appareret. Qui ideo dicitur ver
factus homo, q̄a veritatē carnis & animę acce
pit. Quę duo etiā in singularitatē vel vnitatē suę
personę accepisse legitur, nō quia illa duo vel aliqua
res ex illis cōposita sit vna persona cum verbo, vel
sit verbū, sed quia illis duobus accedētib; verbo
nō est personarū numer⁹ auct⁹, vt fieret quaterni
tas in Trin. & quia ipsa persona verbi, q̄ prius erat
sine indumēto, assumptione indumēti non est di
uisa vel mutata, sed vna eadēque immutata per
māsit. Qui secundū habitū, Deum hominē factum
dicunt. Accipiēdo n. hominē dict⁹ est Deus, faciens
est homo, & p̄pter acceptū hominē, dicitur Deus
verē esse homo, & p̄pter assumentē Deum dicitur
homo, esse Deus. Nā si esētiā, inquit illi De⁹
esse homo, vel homo esse De⁹ intelligeretur, tūc
De⁹ assumpsisset hominē in sexu muliebri, & ma
liē

Greg. hom.
8. ad cap. 1.
Eze. 6.

lier essentialiter Deus esset & eōuerso. At potuit Deum assumpsisse hominem in sexu muliebri, potuit ergo mulier esse Deus & econuerso.

Auctoritates inducit quibus hæc sententia roboratur.

G

Ne autem & isti de suo sensu influere videatur, testimoniis in medium productis quod dicunt eō firmant. Ait n. Aug. in li de gratia noui testamenti. Sicut non augetur numerus personarum, cum caro accedit animæ vt fit vnus homo, sic non augetur numerus personarum, cum homo accedit verbo, vt fit vnus homo Christus: legitur ita Deus homo vt intelligamus huius personæ singularitatē, non vt suspicemur in carnē mutatam diuinitatē. Idē quoq; tractans illud verbum Apost. Habitu inuentus est vt homo, manifestē ostendit Deum dici factum esse hominē, vel esse hominē secundum habitum in li. 83. quæstionum ita inquit. Multis modis habitum dicimus, vel habitum animi, sicut disciplinæ præceptionē vsu firmatā, vel habitum corporis sicut dicim⁹, aliū alio validiorē, vel habitū eorum q̄ membris accommodantur extrinsecus, vt cū dicimus aliquē vestitū vel calceatū, & huiusmodi. In quibus omnib. generibus manifestū est in ea re dici habitum, q̄ accidit vel accedit alicui, ita vt eā possit etiā non habere. Hoc autē nomen ductū est ab illo verbo quod est habere. Habitus ergo in ea re dicitur, q̄ nobis vt habeatur vel accidit vel accedit: veruntamē hoc interest, quia quedam eorū q̄ accidunt vel accedunt, vt habitum faciant nō mutantur, sed ipsa mutant in se integra & inconcussa manētia, sicut sapientia accedēs homini, nō ipsa mutatur, sed hominem mutat, quē de stulto sapientē facit. Quædā vero si accedūt vel accidunt, vt mutant & mutantur vt cib⁹ q̄ amittens speciē suā in corpus vertitur, & nos cibo relecti, ab exilitate atq; lāguore in robur atq; valentiā mutamur. Ter-

*Epist ad Hō-
neratū 110:
in fine ca. 4:
in tom. 2.*

Philip 2:

*In princ. quæ-
73. in to. 4:*

*Ibid. paulo
inferius:*